

SURINAAMSCH

COURANT

Van Donderdag den

22sten September.

S U R I N A M E.

SCHEEPS - TIJDINGEN.

UITGEKLAARD.

Den 17den dezer, het Schip *Godefrida*, Kap. A. HANSEN, naar Amsterdam; lading: 373 vaten Suiker, 102 balen heele Koffij, 23 balen sch. - en 24 dito vuile Katoen, en 1 vat Arraroet.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

N E D E R L A N D E N.

HAARLEM, 16 Julij. De belgische revolutionaire bladen beklagen zich ten hoogste over de gestrengde maatregelen, welke het bestuur bij voortdurende op onderscheidene plaatsen tegen de heethoofdige volksmenners neemt. Zij beschuldigen hetzelfde van eene overklaarbare gestrengheid tegen eene menigte lieden, welke zich als ware voorstanders der revolutie hebben doen kennen, terwijl men tegen de voorstanders der voormalige orde van zaken met zoo veel laauwheid te werk gaat, en trekken daaruit het gevolg, dat de echte vaderlanders niets dan het ergste te vreezen hebben van de komst van Koning Leopold.

HAARLEM, 18 Julij. De belgische *Moniteur* kondigt aan, dat de bezending, welke prins Leopold de tijding heeft gebragt van het aannemen der zoogenaamde vredes-preliminaren, den 11den zeer laat in Londen is gekomen, en den volgenden dag bij den vorst is ontvangen, en dat de bezending dien dag met het koninklijk gezin bij de hertogin van Kent ter maaltijd is genoodigd. Genoemd blad voegt er bij, dat prins Leopold zaterdag den 16ten Julij Londen zal verlaten, en te Calais vernachten; dat hij den nacht van zondag te Ostende, en dien van maandag te Gend zal doorbrengen, ten einde dinsdag zijne intrede in Brussel te doen. Sedert schijnt deze intrede nog een paar dagen uitgesteld te zijn, immers, volgens den laatsten *Courrier*, zal de prins dinsdag op het kasteel van Laken vernachten, en donderdag in Brussel komen, alwaar hij dien dag terstond den gevorderden eed in handen van het congres zal afleggen, bij goed weder in de opene lucht, op de place-royale, en bij slecht weder in de vergaderzaal van het congres. (*Haarl. Court.*)

F R A N K R I J K.

PARIS, 14 Julij. Reeds vroegtijdig waren heden de onderscheidene pleinen, waarop men volksvereenigingen te ontmoet zag, door sterke afdeelingen nationale garde bezet, zoo dat de menigte op dezelfde niet heeft kunnen bijeenkomen, en alzo tot heden middag over het algemeen de orde gehandhaafd is geworden.

Alleen bij de zoogenaamde elysesche velden heeft tusschen de volksmenigte en de gewapende magt eene ontmoeting plaats gehad, waarbij verscheidene personen gewond zijn. Een hoop volks namelijk van ontfrent 1500 lieden, welke in vrij goede orde met eenen vrijheidsboom zich van het plein der Bastille naar dat van de Revolutie begaven, kwam aldaar een bataillon van het 1ste legioen der nationale garde tegen, hetwelk dadelijk met den stormmarsch op de menigte aanrukte, en dezelfde op eene vrij onzachte wijze uiteendreef.

— Men verzekert, dat de minister van marine, de admiraal de Rigny, welke bij de jongste verkiezingen voor andere candidaten heeft moeten onderdoen, zijn ontslag heeft ingediend, en niet dan op het dringend verzoek zijner ambtgenooten en van Z. M. zelve, er in bewilligd heeft, om voor als nog het ministerie niet te verlaten.

PARIS, 15 Julij. [Uittreksel uit een bijzonderen brief.] De dag van gisteren heeft op nieuw een blijk opgeleverd van de magteloosheid en van de halstarrige snoodheid der partij, die te regt die der omkeering of verwoesting genoemd wordt. Het gedrag der nationale garde, der linietroepen, der burgers, zelfs dat der behoefte werklieden is voorbeeldig geweest. Twee personen zijn zwaar gewond; een derzelve op het oogenblik, dat hij een pistool op de borst van een der maires wilde afschieten. Onder de lieden, welke ter zake van de volksbeweging in hechtenis zijn genomen, worden geteld de zich noemende generaals *Dubourg* en *Dufour*, en andere min of meer bekende heethoofden der republikeinsche partij.

Men spreekt meer dan te voren van eene verandering in het ministerie, en van eene nieuwe samenstelling van hetzelfde onder het beleid van de heeren *Soult* en *C. Périer*.

Hoe gematigd ook over het algemeen de denkwijze van de nieuwe kamer der gedeputeerden moge zijn, laat het zich toch aanzien, dat de kamer geenszins zoo handelbaar zal wezen, als de oulans ontbondene. (*Haarl. Courant.*)

A D V E R T I S S E M E N T E N.

T R A N S P O R T.

Den 15 September 1831. EGBERT VAN EMDEN, nom ux., S. H. DE LA PARRA en GRACIA DE LA PARRA, aan R. H. VAN HALM en H. KLINT qq., Plant. *Bijgelegen*; van de verlatene Plantadjen *Vriesenburg Nova* en *Dwingelo*, gelegen aan het gedolven kanaal van *Ta-pocripa*.

Dienende deze, tot redres, als zijnde verkeerdelijk in dato 18 dezer, No. 75, geplaatst.

Paramaribo den 21 September 1831.

De Secretaris van het Gemeente Bestuur,
Bij afwezigheid van denzelven,
De Eerste Commies.
R. GOLLENSTEDE.

De hij vorige Couranten reeds geannonceerde verkoop van het HUIS en ERF, La. D. No. 343, gelegen aan de *Maagden Straat*, en aankomende den Boedel wijlen den Heer J. A. GOLLENSTEDE, zal alnu plaats vinden op den 3den October aanstaande, 's namiddags 4 uren, door- en ten huize van den Vendumeester M. A. KEIJSER; zullende de bewijzen van eigendom en koop-conditien 8 dagen vóór den verkoopdag, ten huize van den voormelde Vendumeester ter visie liggen.

Paramaribo den 20 September 1831.

J. L. DE BIJE qq.
H. A. BUHK qq.

Over 14 dagen, de dag nader te bepalen, zal de ondergeteekende op publieke Vendu, door den Vendumeester M. A. SALOMONS, doen verkoopen: Het HUIS en ERF, gelegen aan de *Dominé Straat*, bekend onder Lt. D. No. 387, thans bewoond door de WelEdel Heer Med. Doct. SCHLÖRHOLTZ; als mede: de vroeger geannonceerde Metzelnegers en Huis-slaven; allen aankomende de uitl. Heer G. PAARDEKOPER.
HENDR. GOUDMAN qq.

J. BRONKHORST JR.

Aangebragt per het Schip *Jeannette*, Kap. H. PUNDT, versche Provisien, Dranken en Stuksgoederen, welke tot civiele prijzen in deszels Pakhuis te bekomen zijn.

GEBROEDERS REELFS

Hebben ontvangen per Kapitein: H. PUNDT, en bieden tegen civiele prijzen te koop aan:

Fijn Haarlem. en Duitsch Linnen, Huis-mans do., wit en blaauw Osnabrug do., katoene en garen Kousen en Sokken, ½ en ¾ witte voering Katoen, Cambricks en Calico's, Satinet, Atlas Dril, Piké, Toilinet, Russ. Calmink, Vriesche Bont, Neltedoeke Doeken, roode en rozé Bandana Doeken, Musline do., zwart en blaauw Laken, bl. Salempoeris, O. L. Nanking, Castore Handschoenen, zijde Linten in soorten, Heere en Dames Hoeden, &c.

Raap- Patent- en Zoete Olie, Brood-suiker, Thee in soorten, Specerijen, witté en Cognac Brandewijn, Wijn en Bier bij 't dz., Anchovis, Aardappelen, Porselein, Glas- en Aardewerk.

H. DEGENHARD & COMP.

Hebben per de laatste gearriveerde Schepen ontvangen, en bij hen te bekomen:

Beste Aardappelen in groote manden, Boter, Zoetemelksche en Komijne Kazen, extra Medoc Wijn in dubbelde fusten en in kisten, Madera Wijn in pijpen en in kisten, Hochheimer Rhijn Wijn van 1823, Jenever in kelders en in kruiken, Patent Olie in vaten en in pullen, Lijn- Raap- en Genna Olie, best mediaan Post- en Schrijfpapier, Kastore- Vilté- en Zyde Mans en Jongens Hoeden, wit en blaauw Osnabrugsch Linnen, differente soorten Hemden Linnens, Satinet, Dril, Russisch Calmink, Mans en Vrouwen Kousen en Sokken, fijne porceleine Thee Serviesen, pronk koppen, verlake Theebladen van differente groote, Tafel Serviesen, Engelsche Patent Lampen en Nachtlampen, Lampglazen en enkele Lamp Ballons, Tafelmessen en Vorken, differente soorten Wandelstokken, Tafelbellen, Kralen in soorten, en andere Goederen meer.

M. VAN DER ELST

Heeft ontvangen, en biedt te koop: Aardappelen, Delfche Boter, Z. M. en Kon. Kaas, Ham, Rolpens, Brunswijker Worst, Sauc. de Bologne, ger. Tongen, Bloemkool, Anchovis, Mosterd, Augurken, Azijn, Liqueuren, Rodewijn in oxhoofden, Raap- en Patent Olie in pullen en ½ samen, zijde en katoene Parapluien, zijde mans- jongens- en kinder Hoeden, Schoenen in soorten, garen- en katoenen Sokken, primo qualiteit fles. Kurken: enz.; — en in voorraad: witté- en cognac Brandewijn, Jenever, Rijn- en Madera-wijn, Seltwater, en vele andere goederen meer.

SCHOENEN MAGAZIJN.

V A N

A. J. POSNANKI.

Aangebragt per Kap. PUNDT, een geheel nieuw assortiment Heeren Laarzen, fijne en dikke kled- kruk- Wel- lington's- en grond Schoenen, dames pri- nelle- en marokeine dito, paardebare- en nankinette Petten, gelacide Kantoer- Boeken, en diverse goederen meer.

VERMIST of GESTOLEN.

Een dubbeldkast Zilver HORLOGIE, met een el fijne Goudé Ketting, Sleutel en Vingerring; — die hetzelfde terug bezorgt, of zulks kan aanwijzen, zal naar behooren beloond worden.

Paramaribo den 20 September 1831.

M. A. DE VRIES.

H. N. VAN KLAVEREN vertrekt.

Mengelwerk.

EXTRACT uit een onuitgegeven reisjournaal, door N. N. gehouden in de Engelsche West-Indische Koloniën.

Na Barbados (*) en passant te hebben aangedaan, waar GELLERT in deszelfs fabelen zijne Ikkie, een JAKKO plantst, of schoon hun bestaap, wellicht even fabelachtig is, als de geschiedenis van ROBERT MACRAM, en zijne fransche dame ANNA DORSET, welke toevallig de eerste bewoners van het toen zeer boschrijke Madera (beteekende hout) werden, door dien het Engelsche schip met welke zij hier gekomen waren van deszelfs ankers sloeg, en deze verliefde achter liet; — (het schip strandte op de kust van Marocco) ANNA stierf 5 dagen na ROBERT, en werd door eenige met hun achter gebleven schepelingen, bij hem in hetzelfde graf begraven, de sloep intusschen gereed gemaakt zijnde, verlieten deze het eiland, kwamen aan de kust van Marocco, vertelden aldaar aan eene spaansche gevangene JUAN DE MORALES van Sevilla hun lot, die deze landontdekking in zijn vaderland bekend maakte, waaryan het gevolg was dat J. G. ZARCO door prins HENDRIK derwaarts uitgezonden werd, nemende hetzelfde den 8 Julij 1421 in bezit, en stichtte een altaar op gezegd graf. — Niet minder Romanesk is de historie van PAUL en VIRGINIA, welke in een dal bij Port Louis op het eiland Mauritius begraven liggen.

Ik zeg (ten einde van deze verdichtscelen af te stappen, en op ons verhaal terug te komen) na Barbados te hebben verlaten, stevenden wij naar de vaste wal, — de wind — (hier komt de schrijver in een lang verhaal, van het voorgevallene op deze reis; wij zullen dit achterkortheidsliefde overslaan, en hem volgen daar, waar hij van een partij spreekt.)

„Dat er zich in eene Kolonie alle kleuren, tongen en sekten binnenden, is iedereen bekend, echter worden hierin opzettelijk Fransjes en partijjes veelal uitzonderingen gemaakt, wij zaten echter Engelschen, Hollanders, Franschen en Duitschers onder elkanderen, en na eene smakelijke plumbpudding, en a fat goose geconsumeerd te hebben, verlieten de dames de tafel, wordende er nu naar de loffelijke gewoonte der Engelschen, onder een vrijlevendig en algemeen discours, een schuimende rum-grog geschonken, en bij een brandende sigaar een duchtige roes gedronken, waarbij ieder zijne talenten zoo in het zingen als resiteren te voorschijn bragt.

„In ons midden bevond zich een Franschman, zijnde eene reizende komediant, welke voorgaf in de regten, — de medicijnen, en in de godgeleerdheid gestudeerd te hebben, en naderhand lust had gekregen de wereld te gaan zien, — verders een paar hollandsche planters de eene een deftig oudman, en de andere eene vrolijke sterke gast van middelbare jaren, een duitche koopman welke in alles bewijzen gaf, veel te hebben gelezen, en te ondervonden, zoo dat hij der Britsche Irotsch telkens wist te kniken, — een andere vreemdeling was — zoo ik meen een Parijzenaar, hebbende zijn discours, en attentie alleen op de dames gevestigd gehad, en was door hun vertrek een geruimen tijd buiten het algemeen gesprek gebleven; ook was hij de engelsche taal niet zeer magtig, — en werd daarom door een engelsche officier welke naast mij zat, beschouwd, zoo stom te zijn, als een jager die niet liegen kan, — het overige van het gezelschap waren engelschen, gelijk ook de gastheer.

„Weldra begonnen deze te zwetsen dat hunne krijgsmagt ter zee zoo groot was, als dat van het overige Europa te zamen, dat hunne handel, dat van het overige Europa overtrof, dat hunne overzeesche bezittingen veel grooter waren dan geheel Europa, dat zij de rijkste natie was, dat zij engelschen in alle vakken de grootste mannen voortgebragt hadden, dat bij hun kimsten, en wetenschappen op prijs gesteld werden, dat al werden er onder andere volken uitvindingen gedaan, deze knustenaars naar Engeland over staken om er befooning voor te ontvangen, en aldaar verbloven om hetzelfde te volmaken, want geen volk op aarde heeft het, vooral in het fabriek we-

zen, en de machinerie zoo ver gebragt als de engelschen; waar vind men eene stad als Londen, waar zoo veel pracht en handel als in deze wereld stad, Liverpool en honderd andere plaatsen van Groot-Brittanniën? — waar vind men eene SHAKESPEARE een BYRON, een . . . st. . . riep onze duitche koopman maar, — werd telkens door de komediant, in de rede gevallen, welke aanving, parbleu! ik zou maar met MOLIÈRE zeggen: nul m'aury de l'esprit, hors nous, et nos amis, (niemand heeft verstand dan wij en onze vrienden) dan eindelijk begon onze bedaarde duitcher in goed engelsch hun op eene geschiedkundige wijze, hunne dwalingen, en overgrote eigen liefde onder de oogen te brengen, waarbij de komediant telkens in verrukking uitriep — ubi rerum testimonia adsunt non opus est verbis, — (wanneer de zaak spreekt heeft men geene woorden nodig) deze koopman wist de hem gedaan wordende vragen zoo zakelijk en onweerlegbaar te beantwoorden, dat de engelschen eindelijk uit pure verlegenheid om 't eerst begonnen te grogken, en dampten dat hun de roet in het haar hing, onwillekeurig dacht ik aan de woorden van den ijverige theologant SCRIVER, zeggende: voor nu anderhalve eeuw geleden, men ziet toch eens hoe het op zon, en feest dagen in de kroegen toegaat, daar drinkt of zwelgt men deze of geene drank, en ten einde steeds meer te kunnen zuipen, maakt men de keel tot een schoorsteen en laat daaruit aan den duivel gewijde rookwolken opstijgen.

Onze zwijgende parijzenaar, werd dan eindelijk beschuldigd, dat hij wellicht meer op het altaar van Venus dan dat van Bachus offerde, daar toch alle mannen zoo al niet aan beide, zochten minste aan eene offer schuldig maken, — wel nu (hernam de franschman) dan liever aan Venus als aan Bachus; ik be hoor niet tot het geloof of de sekte der Shakers van Noord-Amerika, zijnde eene zeer onnatuurlijke monniken orde. — Zoo mannen, als vrouwen leggen de gelofte af, om in gemeenschap van goederen, van de wereld gescheiden echte loof te leven, (*) beide geslachten dezer sekte hebben ter neergelagene duistere gezigten, en in het ooglopende strakke gelaats trekken; — in de slaauwe oogen, en op de hulle bleeke wangen, is bij onthouding (niet tegenstaande zij onderling zamen wonen) al te duidelijk te lezen dat de natuur niet ongestraft hare wetten laat trotseren.

„Hoor! zei de oudste planter, wat in het Marale het grootste kwaad is, zal ik niet beoordeelen, en in het phijsjeke zal het schadelijkste wel zoo min en meer aan de gesteldheid van ieder zijne constitutie, als aan de hoegrootheid van het misbruik zelve afhangen, maar ik voor mij stom volkomen met mijn heer in — beide beschouw ik voor een noodzakelijk kwaad, maar dat van Tryntje neemt op onze gevoerde jaren van zelve af; en dat van Wijnle dikverl toe; — neen, zei de andere planter, ik ben van een tegenovergesteld gevoelen — kom laat ons nog eens inschenken. — Professor URKENS zegt: De mensch is een wandelende distilleer ketel, waaruit voorzeker geen geest getrokken kan worden, zoo men er niets dan water ingiet! (ajm. 1831 sept. —) juist, hervatte de komediant, Het is seeckerlijk dat men niet kan behouden werden, ledich gaende. — Zeide de overste PERICLES, hebbende toen voorzeker een sink in gehad, — dan de franschman weigerde te drinken; hierop begon de komediant zijn landsman toe te roepen, terwijl hij opstond zich met de eene hand aan de tafel vasthield en met de andere het glas ophief. — Hanc veniam petimus, dabimusque vicissim. (doe het maar, ik doe het ook). — Intusschen hadden een paar engelschen den duitcher zoo lang tot drinken aangespoord, dat deze een averegts figuur maakte de oogen sloot, en met de mond open in slaap viel. — en nu was het de tijd der tot zwijgen gebragte Engelsche snoever (het is toch heldhaftig eene leeuw welke men bij zijn leven niet onder de oogen durfde te zien, na zijn dood bij de knevels te trekken); zie! hem daar eens zitten! hij gelijkt wel een Neunenburger nojenkraker, zijnde een geheel machinaal wijdgapend ding, eene dier stomme automaten waarvan Duitsland er zoo veele opleverd. — Hierop wilde de oude planter zijn hart nu eens regt lucht geven, ten einde den engelschman deze zijne onbetamelijke onder het oog te brengen, — maar konde niet aan het woord komen, — de jongere planter welke zijn glas half vol rum had, schreeuwde telkens tegen de slapende jongens om water; eindelijk water gekregen hebbende, zeide hij: „Wanneer het water stille staat, Wanneer een mensche ledig gaat, Wanneer het ijzer roesten moet, Geeft een van drieën blijft er goed.”

Wanneer een mensche ledig gaat. Wanneer het ijzer roesten moet. Geeft een van drieën blijft er goed.”

(*) Deze orde werd gesticht in 1708 door zekeren engelschen dwepster ANNA LEE, welke in 1774 met haar aanhang naar N. Amerika vertrok; zijnde deze orde thans in de zuidwestelijke staten, als mede in die van New York, en Massachusetts verspreid.

De oude planter geheel van zijn onderwerp gebragt, zeide een weinig verstoord: — „vroeger liet men gaarne oude menschen een woordje mede in het spel, als kunnende van ondervinding spreken, men beriep er zich op, wat er een ander van gezegd had, maar thans is men het oordeel van anderen niet meer nodig, — men denkt nu: ik! weet het, en niet mand anders, — en waarlijk hoe veele zijn er niet gelijk de hen van Anus, welke gevraagd waarom zij zoo kakelde, na dat zij een ei gelegd had, antwoorde: „ik recen, seer mijn ei.” Maar gij beoordeeld koekkoeks eijeren welke gij zelve niet eens gelegd hebt, en waarvan de jongen bij het uitbroeijen slechts zullen na roepen wat de ouden gezongen hebben, gij pronk met andermans veeren, — gij . . . sjuiste! (hernam de komediant) quid domini facient, audent cum talia fures? — laat hem kakelen en blijven volhouden dat het zijne eijeren zijn, de ezels bewoerden ook dat zij eijeren konden leggen, maar van het tegendeel overtuigd zijnde, ruiken zij sedert dien tijd altoos wat of ze gelegd hebben, maar ontwaaren als dan telkens dat . . . kakelen en ruiken is niets! riep de gastheer, terwijl hij zijn hoofd opheurde en zijn rum glas bij deze woorden uitdronk, maar Doen that is the question, en hier mede schoof hij onder de tafel, lag zijn hoofd aan de voeten der duitcher en sliep met hem in, — kijk, zeide de jonge planter: hier mag men met HELMERS van de gulheid onzer gastheer zeggen, wier weerga de aard nooit zal, en nimmer weer zal zien! wat zegt gij er van, je bent zoo stil?

„Ik zal (zeide de oude planter) volgen het voorbeeld wat de heilige schrift aangeeft: Aaox zweeg stille.”

Het gesprek nam niet alleen in algemeenheid, maar nog meer in belangrijkheid af. — Ik was pas uit eene ziekte opgekomen, het gebruik van wijn en vooral spiritus was mij verboden, zoo dat ik juist in de gelegenheid was, het gezelschap goed te kunnen waarnemen; de oude planter en de parijzenaar, sneden in stilte uit, en gingen op stok, ik zal de boel nog eens gadeslaan” zeide ik, waarop de jonge planter zich opbeurde, en mij toeduwde „sla jij je gade maar, als je mij maar van de huid blijft.” Ik zweeg en stak een sigaartje op, in de verwachting van het overblijvende gezelschap onder de tafel te zien verdwijnen, dat ook het geval was, behalve de fransche komediant, deze de gesting der wijn gevoelende, zeide half zuizebollende: „Mijn ligchaam wordt door de wijn geattaceerd, maar daar weet ik een middel voor audaces fortuna juvat (de stoutste wezels zuipen de beste eijeren) laat mij zuiveren, Hollandsche jenever geven, — (de bediende bragt het) zie zoo! (zeide hij) daar is geene actie zonder reactie, dat is eene vaste axioma! laat Bordeaux nu oorlog voeren, (hij had den geheelen avond wijn gedronken) tegen Schiedam, de eerste stad is wel volkrijker dan de laatste, maar die der laatste zijn ook zoo veel te sterker even eens als het met de genotene wijn, en de nog te gebruikene jenever, ten opzichte van volume en kracht in mijne maag slaat.” Bordeaux heeft 93 duizend inwoners, en Schiedam 10 duizend, nu kan men ook gerust 96 medicinale oncen wijn drinken (tegens 24 onc. per vles gerekend) mits dat men er 10 oncen zuivere Schiedamer jenever op drinkt, als staande de partijen in deze verhouding zoo van den invloed der wijn, als dat der spiritus vrij gelijk, deze twee kwaden voeren nu oorlog tegen elkanderen, en laten onze corpus buiten de stryd; vivre au jour la journée!

En waarlijk de man dronk 5 borrels jenever, stak een sigaar op, en verliet met mij de tafel als of er niets gebruikt was.

Onder weg dacht ik aan BAUMING'S verdediging van bier tegens jenever (*) maar als men een blik op de geschiedenis slaat, en de spreken onzer voorvaders zoo eens nadenkt wat doet dat ouwe bier al niet? wie kan die windrige bierbuiken verdragen? en wie tegen de bierkaai praten? — enz.

Hoe kan BAUMING zich zelve zoo tegen spreken? uit de aantek: 5 op bl. 38 en 37 leeren wij dat natien die veel sterken drank gebruiken zich ligter laten regeren, dan andere, die veel bier in zwelgen. Hiertoe beroept deschrijver zich op de geschiedenis der Nederlanden. De Hoeksche, en Kabeljaauwsche twisten, die van het kaas en Broodvolk, het oproer der wijven te Delft, enz. — de moord der de WITTE, de aanval op de pachters in 1748, hadden alle plaats in eene tijd toen men veel bier dronk, en wat is op den huidigen dag de geliefkoosde drank der Brabanders? — weg dan met het bier, leve de jenever!”

(Afgehandeld.)

(*) Opwekking van Noord-Nederlands gezamenlijke kerkleeraars tot luide vermaningen tegen sterke dranken, voor al bij vochtig en koud weder door G. BAUMING te Gravenhage bij A. P. VAN LANGENHUYSEN 1831. bl. 23—27 en volg.

(*) Barbados op 13° 18' N.B. ligt 20 uren Oost van St. Vincent, 25 van St. Lucia, 28 uren Z. O. van Martinique, en 60 uren N. O. van Trinidad. — Barbados een britsch eiland, is 21 engelsche mijlen lang, en 14 breed; tijdens de kroonherstelling van KAROLII was lord WILLIAM VAN PARHAM (stichter van Paramaribo) Aldaar Gouverneur, Bridge Town de hoofdstad telt 20.000 inwoners de generale bevolking van Barbados (uitschoon door een geweltige Orkaan in 1675 en eene zware pest in 1692 benevens de Orkaan van 1780 merklijk vermindert) bestond in 1817 uit 15000 blanken, 3000 kleurlingen en 60.000 nezers, dan in de verschrikkelijke nacht tusschen den 10de en 11de Augustus dezes jaars schijnt dit ongelukkige eiland eene totale verwoesting te hebben ondergaan.

(Zie onze Courant van Zondag den 4 dezer No. 71.)